

The Last Page

In the *Elāhi-nāma* by Farid al-Din 'Attār (12th century)

Oh elusive presence where are you If you are not with me then where are you	الا ای غائب حاضر کجانی به پیش من نه آخر کجانی
My eyes are illuminated by you My heart is also acquainted by you	دو چشمم روشنائی از تو دارد دلَم نیز آشنائی از تو دارد
Come and invite my eyes and heart Otherwise draw a sword and take my life	بیا و چشم و دل را میهمان کن وگرنه تیغ گیر و قصد جان کن
From all the beauty and gifts of the universe I see naught but half a life	بنفد از نعمت ملک جهانی نمی بینم کنون جز نیم جانی
Why not lose what remains with you As without you I do not need a hundred lives	چرا این نیم جان در تو نیارم که بی تو من ز صد جان بی نیارم
You took my heart or else with you present I'd be limitless In your absences nothing but dissipation is my lot	دلَم بُردی وگر بودی هزارم نبودی جز فشانندن بر تو کارم
I would not for a moment hesitate to love you As I'd never take my heart away from the soul	ز تو یک لحظه دل زان برنگیرم که من هرگز دل از جان برنگیرم
I set the pain of your love in my soul I cast out this mind engulfed with you toward the wilderness	غم عشق تو در جان می نهیم من سر از تو در بیابان می نهیم من
As without your presence I have neither heart nor religion remain Why have you left me wandering like this?	چو بی رویت نه دل ماند و نه دینم چرا سرگشته میداری چنینم

Without your face I am mute like the
face of a dinar

Your love has led me to solitude
facing the wall

I have not seen anyone comparable
to you

I have not seen a cypress tree like
you

If you arrive, I'll be free once more
And if not, I will go wherever I am

I take a light with every finger
And look for you in every desert
and garden

If you appear in front of me, like
the brilliant light of a candle
Otherwise consider me an
extinguished light

منم بی روی تو روئی چو دینار

ز عشق روی توروئی بدیوار

ترا دیدم که همتائی ندیدم

نظیرت سرو بالائی ندیدم

اگر آئی بدستم باز رستم
وگرنه میروم هر جا که هستم

بهر انگشت درگیرم چراغی
ترا میجویم از هر دشت و باغی

اگر پیشم چو شمع آئی پدیدار

وگرنه چون چراغم مرده انگار

Rabia Balkhi